

*O kako je lepo
biti*

glup

**Novo doba
Suvremeni debilizam**

O KAKO JE LEPO BITI GLUP

NOVO DOBA - "SUVREMENI DEBILIZAM"

To mi je tako inspirativan naslov da ga ne mogu izbjeći. Vi koji mislite da nisam domoljub, jer koristim ovaj naslov za svoju priču, sjetite se kada je ta pjesma izašla. Tada ste vi plakali za Titom kada je otegao papke, a sada ste veliki domoljubi. Ja sam bio klinac željan igre, a ne plakanja za nekim kojem je slika visila u svakoj učionici. To je bilo tada i to smo živjeli. Kako svi, tako i Bora Čorba do devedesetih. Onda su se stvari počele drugačije slagati. Neizbježne promjene su se dogodile. Nećemo sada o tužnim trenucima. Kratko rečeno, pozitivno po nas.

Ustvari puca mi kurac za sve. Nemam ja što obrazlagati zašto sam dao taj na-

slov. Lijepo sam na sajtu naveo da kome se ne sviđaju moji tekstovi neka odjebe od mene.

Zato mi sada nije problem uzeti taj naslov za svoju priču. Biti glup. Kako samo klizne iz usta. Biti glup.... Biti glup među svima pametnima. I to je nešto. I to služi neku vrstu pažnje. Jer je poseban, istaknut svojom glupošću. U našem ovčjem stadu on najviše bleji. Ali mu nitko nema što za uzeti, jer nema ništa, jer je glup. Zašto mi svi želimo biti kao drugi kada je to stereotip s kojim ne postižeš puno!? Budeš samo ista ovca u krdu. Zašto se bojimo razlikovati od drugih? Zato da ne naiđemo na osudu. Nitko ne voli da se pljuje po njemu. Tako ni to glupo biće. Jebeni stereotipi u ovčjem izdanju. Malo tko to može. Eminem, bjelac,

svojevremeno najbolji reper među svim crncima. Tiger Woods, crnac, najbolji igrač golfa, igre rezervirane za bogate bijelce. Oni su ovce koje su napravile ovčji presedan. U biti nisu oni ovce. S tim što su napravili mogu biti Ovnovi.

Biti glup je netko kojem je intelekt jednostavno nedostupan, za njega ne postoji. Ne njegovom voljom. Za njega postoji samo ta livada u glavi koja ima svoju mirnoću i cvrkut ptica. Zamislite glavu glupana i nekog tko je toliko načitan da mu slova kroz uši lete van. Sada zatvorite oči i zamislite ih kao dvije slike. Ulje na platnu. Što vidite? Jednu prekrasnu sliku nepregledne livade s cvijećem i raspjevanim pticama. Uživajte gledajući je. Što je na drugoj slici? Suvremenu umjetnost. Košmar koji ne možete razaznati, niti

objasniti što je na toj slici. Kuršlus svega i svačega. Pocjenjujemo glupe ljude. Imaju ono što mi nikada nećemo imati. Kod nas vlada nešto između te dvije slike. Nešto kao lijepo posloženi autootpad na lijepoj livadi. To je ta prosječnost. Koju tako olako odbacujemo. Ako dijete ne dođe s peticom iz škole, bolje i da ne govori roditelju dobivenu ocjenu. Takva su to danas mjerila. Ili jesi ili nisi.

To je "suvremeni debilizam". Novi izraz koji će obilježiti novo doba. Doba koje je već pokucalo i odškrinulo naša vrata. Demokracija. Ona je na zalasku, tj. izlasku iz te naše imaginarne prostorijske. Uskoro će izaći. Kao i svako doba ima svoj početak i kraj. "Suvremeni debilizam" polako će ući u naše živote, gdje jači kači. Nema mjesta za glupane, tupa-

ne, kretenne, idiote, budale. Samo najbolji. Jebena selekcija umišljenih glava koje vode korporaciju koja može kupiti našu državu da to niti osjete. Sve ima svoju cijenu. To je jedino što se provlači kroz sva doba čovječanstva. Dolazi vrijeme gdje je moć jedino sredstvo upravljanja. Dolazi to vrijeme "suvremenog debilizma" u prenesenom značenju igranja moći nad običnim pukom.

Treba još desetljeće ili dva da uđe na velika vrata, ali je svoje korijene već odavno pustio, kroz ta otškrinuta vrata. Treba još samo malo da uzmu što se uzeti da. Posjeći što se posjeći da. Izloviti što se izloviti da. Izgraditi što se izgraditi da. Svjebati što se sjebati da. Tako da budu imali pred sobom sigurnost za ući na ta velika vrata. Doći će to doba "suvreme-

nog debilizma” gdje će se čeznuti za slikom jednog glupana. Za livadom punom cvijeća i raspjevanih ptica. Biti budala u novom dobu. To će biti poduhvat. To će biti želja svakog od nas. Doživjeti tu jednostavnost. A ne biti rob korporacija koje te sažvakaju i ispljunu bez ikakvog obrazloženja. Htjeti će još više. Još više moći da znaju kada si se posrao i gdje. Gdje će bebama umjesto cijepiva gurnuti mali ćipić, koji s punoljetnosti se vadi i ugrađuje modul. Gdje ćeš opet, ali ovog puta usmjereno-programirana ovca izvršavati sve naredbe. A ono malo slobode koje ćeš imati, neće biti tvoja, privatna, nego njihova, društvena sloboda. Kao sada na društvenim mrežama, ali bez postavki privatnosti.

Moduli će se mijenjati s godinama u kojima jesi. Da se, ne daj bože, koji za- blesira ili ga nagrize vlaga, pa rikne, a ti skužiš u kojim si govnama. Koliko crpe resursa i snage iz tebe kao sada iz naše planete Zemlje. Neumoljivo i svjesno je uništavaju da bi mogli biti moćniji, ti pojedinci koji će upravljati novim dobom, dobom "suvremenog debilizma". Sada mi recite. To su svi pametni ljudi koji vode takve korporacije, to je činjenica. A zašto su onda toliko glupi da ne mogu shvatiti da se Zemlja polako rasipa. Zašto su toliko pohlepni misleći samo na vlastiti jebeni život i zašto ih boli kurac za tek nerođenu djecu i njihovo odrastanje? ZATO JER SU POHLEPNI DEBILI.

Pita jedan drugog: "Jesi debil na moru", drugi odgovara: "Ne. Kupil sam

si Havaje”. I oba se grohotom nasmijaše. To je već počelo. Kako to zaustaviti? Kako to carstvo narcističnih debila srušiti?..... Korporacije već upravljaju najvažnijim odlukama donesenim na našem planetu, a predsjednici najrazvijenijih država su samo njihovi glasnogovornici. Isti ti predsjednici će se naguziti da ih cijeli upravni odbor te korporacije, čiji su glasnogovornici, naguzi, ne bi li mu dali još četiri godine mandata. Ako mislite drugačije, onda vas molim da barem na koji dan mi posudite te ružičaste naočale. Sigurno ih vraćam.

”O kako je lepo biti glup”. To je stih za kojim će se čeznuti. Ne mi niti naša djeca, nadam se, ali već njihova djeca sigurno hoće.